

maae føre til Noget, maae efter min Mening netop stemme imod dette Undringsforslag, for at bringe alle Parters Stilling paa det Rene og Klare, og ikke bringe baade os og Regjeringen og den engelske Underhandler i en saa falsk Stilling som den, der vilde fremkomme ved at antage dette Forslag. Forsaavidt der i et andet Undringsforslag er foreslaaet en Nedsættelse af de ved 2den Behandling bevilgede 85,000 Rb. til 60,000 Rb., da indrømmer jeg, at der, naar Ministeren finder, at denne Sum er tilstrækkelig, ingen Grund fra Thingets Side er til at bevilge Mere. — Jeg maa tilstaae, at det heller ikke er mig klart, hvad den høitærede Indenrigsminister har meent med den af ham foreslaaede Tilføining: „saaledes at Regjeringen iøvrigt erholder fri Disposition over dette Beløb“. Jeg antager, at dette er en Selsfølge; — naar Regjeringen bliver bunden til at anvende Beløbet til et Nivellement af en Bane i en bestemt Hovedretning, behøver det vist ikke at tilføies, at den iøvrigt har fuldkommen frie Hænder over det bevilgede Beløb, da det er Noget, der, som sagt, falder af sig selv. Hvis man altsaa tør antage, at det af den ærede Minister stillede Underandringsforslag har den Betydning, at han efter de foreliggende Forhold anseer 60,000 Rb. for at være tilstrækkeligt, saa seer jeg ikke, at der er Noget til Hinder for at stemme for det Undringsforslag, som gaaer ud paa at nedsætte Beløbet til denne Sum.

Den nærværende Sag lider jo i flere Henseender af Banstueligheder for os; man kommer halvt ind paa Realiteten af Spørgsmaalet om Banens Linie, om den skal gaae igjennem Kjøbstæderne, over Heden og saa fremdeles, og ind paa Spørgsmaalet om svævende Underhandlinger med en Entrepreneur — alt dette blandes saaledes sammen med dette Forslag om Bevilling af en Sum til Nivellement, at det er derved, at den hele falske, og uklare Stilling kommer frem. Lad os see bort fra alt dette; lad os blot simpeltthen bevilge Regjeringen en vis Sum Penge, for derved at nivelere til en Bane i Jylland; derved troer jeg, at vi bringe Sagen hen paa det rette Standpunkt. Det, at ville tvinge Regjeringen til at afflutte en Contract, troer jeg virkelig

ikke nytter Noget; man kan ikke saaledes tvinge Administrationen til at afflutte en bestemt Contract (En Stemme: Jo!). Nei, den enkelte Mand kan ikke tvinges dertil; men man kan tvinge en anden Mand ind i Administrationen, som er villig til at gaae ind derpaa. — Efter hvad der er almindelig bekendt, er der ikke Noget, der udøver en skadeligere Indflydelse paa Underhandlinger, der ere igang, end at saadanne raadgivende Forsamlinger tage disse Underhandlinger op og yttre sig derom. Jeg maa derfor tilraade alle dem, der virkelig ønske denne vigtige Sag fremmet, at de enten fastholde det, der er vedtaget ved 2den Behandling, eller, forsaavidt Indenrigsministeren maatte erklære, at en Sum af 60,000 Rb. er tilstrækkelig, at de da stemme for Undringsforslaget, som gaaer ud paa at nedsætte Summen dertil.

S. Sage: Det Undringsforslag, som er stillet af den ærede Ordfører og mig, var netop stillet for at klare denne Sag, og jeg troer, at vi allerede ved dette Forslag ikke have opnaaet saa ganske Lidet. Den Naade, hvorpaa den høitærede Indenrigsminister har opfattet dette Forslag og den tidligere voterede Sum, er i mine Tanker ikke den, som Fleertallet af Forsamlingen er gaaet ud fra ved forrige Gang at votere de 85,000 Rb. Den ærede Minister bandt sig til Banens Hovedretning, og troer jeg ikke, at det kan siges, at han opfylder den stillede Betingelse, naar han endnu troer at have Balget imellem to aldeles forskellige Jernbanelinier. De ærede Medlemmer, der have seet paa det os meddeelte Kort, ville vistnok ved en nærmere Underfølgelse have overbevist sig om, at det er 2 aldeles forskellige Linier, med ganske forskellige Forhold med Hensyn til Banens Drift og dens Benyttelse. Jeg troer derfor ogsaa, at de, der dele den Anskuelse, at man først og fremmest maa have bestemt Banens Hovedretning, forinden man voterer Summen, maae stemme imod det Underandringsforslag, som den ærede Minister har stillet, ikke fordi jeg jo troer, at han maa have den Frihed, der synes udtrykt deri, men efter den Naade, hvorpaa han har forklaret dette Underandrings-